

Mál nr. 116/2006

**M
og
Vátryggingafélagið X v/ bifreiðarinnar A
og
Vátryggingafélagið X v/ bifreiðarinnar B**

Árekstur á Grundargötu í Grundarfjarðarbæ við Kverná þann 18.5.2006.

Gögn.

1. Málskot, móttakið 20.6.2006, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf X, dags. 23.6.2006, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Bifreiðinni A var ekið til norðurs eftir götuslóða og beygði áleiðis til vinstri vestur Grundargötu. Í sömu andrá var bifreiðinni B ekið austur Grundargötu fram úr annarri bifreið og rákust þá saman framendi A og hægri framhorn B. Á slóða þeim sem A var ekið eftir hvílir biðskylda gagnvart umferð á Grundargötu. Hámarks hraði á Grundargötu er í lögregluskýrslu sagður vera 50 km á klst. Olíumöl er á götunni og á henni, þar sem áreksturinn varð, er brotin milína. Hemlaför eftir B mældust 27 m. Mikið sjáanlegt tjón er sagt hafa orðið á báðum bifreiðum.

Ökumaður A kvaðst hafa gefið stefnuljós til vinstri rétt áður en hann kom að gatnamótunum. Hann hafi séð tvær bifreiðir nálgast úr vestri og á fremri bifreiðinni hafi logað stefnumerki til merkis um að ökumaður hennar ætlaði að beygja til suðurs. Hann hafi þá ekið áfram inn á Grundargötu. Þá hafi hann allt í einu séð að aftari bifreiðinni, B, hafi verið ekið yfir á vinstri helming götunnar til að fara fram úr fremri bifreiðinni og hraði hennar jafnframt verið aukinn. Hann hafi þegar stöðvað, en framendi A hafi þá verið rétt kominn yfir miðlínu götunnar.

Ökumaður B kvaðst hafa séð að stefnuljós til hægri hafi logað á bifreiðinni fyrir framan hann. Þegar dregið hafi verið úr hraða þeirrar bifreiðar hafi hann aukið hraðann svo framúraksturinn gengi sem hraðast fyrir sig. Allt í einu hafi hann svo séð A þvert á götunni fyrir framan sig.

Álit.

Umferð á Grundargötu hafði forgang gagnvart umferð frá þeim vegi sem A var ekið eftir, sbr. 2. mgr. 25. gr. umferðarlaga nr. 50/1987. Ökumanni B var því heimilt að aka fram úr bifreiðinni sem á undan fór, enda verður ekki annað séð en skilyrði til framúraksturs hafi að öðru leyti verið fyrir hendi, sbr. d. lið 1. mgr. 22. gr. ufl. Ökumaður A hafði biðskyldu gagnvart umferð á Grundargötu og náði hún einnig til B jafnvel þótt henni hafi verið ekið fram úr annarri bifreið. Þessa skyldu virti ökumaðurinn ekki og á hann því meginsök á árekstrinum. Þegar litið er til hemlafara eftir B og hversu harður áreksturinn varð þykir ljóst að ökumaður B hefur ekið hraðar en heimilt var og aðstæður leyfðu. Á hann einnig nokkra sök á því hvernig fór.

Niðurstaða.

Leggja ber 2/3 hluta sakar á ökumann A og 1/3 hluta sakar á ökumann B.

Reykjavík, 1. ágúst 2006.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.